

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jerichow: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udredelse af Hoffpensioner ved Tronskifte.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3794.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jerichow: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 115 af 14. Maj 1909 om Tilsyn med Sejlskibe m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 145).

Ministeren for Handel og Søfart (Muus): Medens Tilsynet med Sejlskibe er ordnet ved Loven af 14. Maj 1909, blev der, som det vil erindres, ved Loven af 3. Januar 1911 indført forskellige Ændringer i Tilsynet med Dampfartøjer. Anledningen til disse Love var i alt væsentligt den, at der i forskellige Lande var indført Bestemmelser, der krævede visse Sikkerhedsregler opfyldt af de Skibe, der anløb vedkommende Landes Havne; det gjaldt særlig England og Frankrig. Det var da

nødvendigt for Danmark saa hurtigt som muligt at søge at komme i Overensstemmelse med Udlandet i den Henseende. Der blev indledet forskellige Forhandlinger, og Resultatet er blevet den nævnte Ændring i Tilsynsloven for Dampskibe. De samme Regler ligger ogsaa til Grund for dette Lovforslag om Ændringer i Tilsynsloven vedrørende Sejlskibe, saaledes som det nu er vedtaget af det andet høje Ting. Under Behandlingen der er der foretaget meget smaa Ændringer, væsentlig redaktionelle.

I § 1 fastslaas, at Sejlskibe skal have de i Loven fastsatte Lægemedler om Bord, og at Ministeren kan tage Bestemmelse om, i hvilke Tilfælde der paa Skibet skal være Skibslæge, Sygepasser og Hospital. Dette sidste lyder saa overordentlig stort, men de eneste Tilfælde, hvor det under danske Forhold kan komme til at gøre sig gældende for Tiden, vil være ved vore Skoleskibe, saa det er egentlig ikke noget, som vedrører Skibsfarten i Almindelighed.

§ 2 giver den Regel, at Lægtene over 100 Tons skal have de nødvendigste Hjælpemidler til selvstændig Deltagelse i Navigeringen, og at nærmere Forskrifter herom fastsættes af Ministeren for Handel og Søfart. Dette har været Genstand for nogen Forhandling i det andet Ting; denne drejede sig navnlig om et forholdsvis lille Spørgsmaal, nemlig om, hvorvidt man eventuelt vilde kunne forlange, at saadanne Lægtene skulde have et Hjælpesejl. Saa lille Spørgsmaalet i og for sig er, har det sin store reelle Betydning, idet den røde Traad gennem hele Lovforslaget er denne, at Loven i det store og hele fastsætter Rammerne, hvorimod Detaillerne udformes af Ministeriet for Handel og Søfart. I det andet høje Ting slog man sig tilfreds med en Udtalelse af Ministeren om ikke at ville kræve et saadant Hjælpesejl uden at være i Overensstemmelse med Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart. Jeg fremhævede den Gang og vil gerne igen fremhæve det, at naar Ministeriet staar overfor en Lov som denne, hvor der i mange Henseender henvises til, at Ministeriet tager Bestemmelser i den ene eller den anden Retning, betragter jeg det som givet, at jeg maa føle mig bunden til at konferere med Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart. Det er en Regel, jeg har fulgt, saa længe jeg har haft den Ære at være Minister, og som jeg fremdeles vil følge. Jeg fremhæver dette, netop fordi det Spørgsmaal blev stærkt pointeret i det andet høje Ting.